

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 45/2026**

De regeling waarbij exploitanten van bepaalde kansspelinrichtingen moeten nagaan of er voor een persoon een gokverbod geldt (EPIS-controle), is grondwettig maar het is discriminerend dat een dergelijke voorafgaande controle niet geldt voor de kansspelen in drankgelegenheden en voor de onlineloterijspelen van de Nationale Loterij

De wet van 7 mei 2024 wijzigt de kansspelwetgeving (inclusief de weddenschappen). Die wet strekt met name ertoe het EPIS-systeem (*Excluded Persons Information System*) te wijzigen, namelijk het systeem van informatieverwerking dat de betrokken exploitanten moeten raadplegen om na te gaan of er voor de personen die willen spelen, een gokverbod geldt. Die wet beoogt ook rekening te houden met de nieuwe, door een vorige wet ingevoerde, maatregelen inzake spelersbescherming. Verschillende vennootschappen die actief zijn in de kanspelsector, vorderen de gedeeltelijke vernietiging van de wet van 7 mei 2024. Het Hof verwerpt de verschillende kritieken over de bestaanbaarheid van de EPIS-controle met het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op de bescherming van persoonsgegevens. Vervolgens oordeelt het Hof dat het, gezien het doel om kwetsbare spelers te beschermen, niet redelijk verantwoord is dat de EPIS-controle niet van toepassing is op de drankgelegenheden (inrichtingen klasse III). Het Hof vernietigt bijgevolg de betrokken bepalingen in zoverre zij niet van toepassing zijn op die inrichtingen, maar het handhaaft de gevolgen ervan tot uiterlijk 31 december 2027. Tot slot is het Hof van oordeel dat het discriminerend is dat de onlineloterijspelen niet aan een dergelijke verplichting tot voorafgaande controle zijn onderworpen en dat zij evenmin zijn onderworpen aan de leeftijdsvoorwaarde van 21 jaar : het Hof verplicht de wetgever ertoe die discriminatie uiterlijk op 31 december 2026 te verhelpen.

1. Context van de zaak

Een wet van 7 mei 2024 wijzigt de kansspelwetgeving (inclusief de weddenschappen). Die wet strekt ertoe de werking van het EPIS-systeem (*Excluded Persons Information System*), het systeem voor informatieverwerking met betrekking tot de personen die een verbod op deelname aan bepaalde kansspelen hebben gekregen, te wijzigen. De betrokken exploitanten moeten via dat EPIS-systeem nagaan of er voor de personen die toegang hebben tot hun inrichting, een spelverbod geldt. De wet van 7 mei 2024 beoogt eveneens rekening te houden met de wet van 18 februari 2024 (waarin nieuwe maatregelen inzake spelersbescherming werden ingevoerd en waarop het arrest [nr. 165/2025](#) betrekking had) en het koninklijk besluit te bekrachtigen waarin de bijdrage in de kosten van de Kansspelcommissie die de vergunninghouders verschuldigd zijn voor 2024, wordt geregeld. Verschillende vennootschappen die actief zijn in die sector vorderen de vernietiging van sommige bepalingen van de wet van 7 mei 2024.

2. Onderzoek door het Hof

2.1. De bescherming van de persoonsgegevens

Eén verzoekende partij bekritiseert het feit dat de persoonsgegevens van de personen die vanwege hun beroep (magistraten, notarissen, gerechtsdeurwaarders en politieagenten) een verbod op deelname aan bepaalde kansspelen hebben gekregen, op dezelfde EPIS-lijst worden bewaard als die van de personen die door de Kansspelcommissie zijn uitgesloten (bijvoorbeeld bij een gokverslaving), terwijl aan de eersten de toegang tot wedkantoren (inrichtingen klasse IV) niet wordt ontzegd en zij aan onlineweddenschappen mogen deelnemen. Zij bekritiseert eveneens het feit dat de gegevens gedurende vijf jaar worden bewaard en dat ze verder kunnen worden verwerkt zonder enige beperking in de tijd. Volgens haar schenden de bestreden maatregelen het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op de bescherming van persoonsgegevens.

Het Hof merkt op dat voor de personen die vanwege hun beroep een verbod op deelname aan bepaalde kansspelen hebben gekregen, geen verbod op toegang tot wedkantoren en op het aannemen van weddenschappen geldt. Indien het EPIS-systeem per type uitsluiting werkt en de gegevens van die personen in een specifiek dagelijks bestand voorkomen, kan het bestaan van een EPIS-controle hen niet verhinderen om toegang te hebben tot wedkantoren of om weddenschappen aan te gaan. De nadere technische regels van het EPIS-systeem moeten echter door de Koning worden bepaald. Het staat dus niet aan het Hof, maar aan de gewone rechter of de Raad van State om in voorkomend geval te controleren of de betrokkenen op basis van die nadere technische regels daadwerkelijk toegang hebben tot wedkantoren en weddenschappen kunnen aangaan. De kritiek is bijgevolg niet gegrond.

Het Hof oordeelt ook dat het feit dat de gegevens gedurende een termijn van vijf jaar worden bewaard vanaf de einddatum van de uitsluiting van de speler of de datum waarop het EPIS-systeem werd geraadpleegd, redelijk verantwoord is ten aanzien van de doelstellingen van de verwerking. Gedurende die termijn kan de Kansspelcommissie de verzoeken tot uitsluiting of tot stopzetting van een uitsluiting beheren. Zij baseert zich op de laatste vijf jaar om het gedrag van de spelers te analyseren en verslavingsgedrag te identificeren. Gedurende die termijn kan ook worden gecontroleerd of spelers die een kansspelverbod krijgen of worden uitgesloten van de kansspelen, zich daaraan houden en kunnen overtreders in voorkomend geval een administratieve geldboete krijgen waarvan de toepasselijke verjaringstermijn precies vijf jaar vanaf de feiten bedraagt.

Tot slot oordeelt het Hof dat de wettelijke opdrachten van de Kansspelcommissie, de politiediensten, het Vast Comité P en de Algemene Inspectie van de politie verantwoord zijn dat de gegevens van het logbestand « log-EPIS » (dat de gegevens met betrekking tot de raadplegingen van het EPIS-systeem bevat) verder kunnen worden verwerkt door die instanties.

2.2. De regeling die van toepassing is op bepaalde speloperatoren

De verzoekende partijen bekritisieren het feit dat de loterijspelen van de Nationale Loterij niet aan de verplichting inzake EPIS-controle of aan de leeftijdsgrens van 21 jaar, die beide op de kansspelen van toepassing zijn, worden onderworpen.

Het Hof oordeelt dat loterijspelen, wanneer zij online worden aangeboden, soortgelijke risico's met zich kunnen meebrengen voor de spelers als onlinenkansspelen (zie het arrest [nr. 165/2025](#)). **Bijgevolg is het niet redelijk verantwoord dat de onlineloterijspelen van de**

Nationale Loterij niet aan een verplichting tot voorafgaande controle of aan de leeftijdsvoorwaarde van 21 jaar zijn onderworpen. De wetgever moet uiterlijk op 31 december 2026 een einde maken aan die discriminatie. Het Hof oordeelt daarentegen dat het, wat de loterijspelen in de reële wereld betreft, redelijk verantwoord is dat een dergelijke voorafgaande controle en een leeftijdsvoorwaarde van 21 jaar ontbreken, rekening houdend met het lagere risico op verslaving waardoor die spelen worden gekenmerkt. Voor het overige hebben de bestreden bepalingen geen onevenredige gevolgen voor de betrokken exploitanten van kansspelen.

Een verzoekende partij bekritiseert het feit dat de EPIS-controle ook van toepassing is op de wedkantoren (inrichtingen klasse IV), de renbanen en de dagbladhandels. Een andere verzoekende partij betwist het feit dat de drankgelegenheden (inrichtingen klasse III) aan de EPIS-controle ontsnappen.

Het Hof is van oordeel dat het redelijk verantwoord is dat de EPIS-controle geldt voor de wedkantoren, de renbanen en de dagbladhandels, rekening houdend met het doel van de wetgever om kwetsbare spelers te beschermen. Dat heeft geen onevenredige gevolgen voor de betrokken operatoren. Daarentegen is het volgens het Hof, gelet op het doel om kwetsbare spelers te beschermen, niet redelijk verantwoord dat de EPIS-controle niet van toepassing is op de drankgelegenheden (inrichtingen klasse III). De omgeving van drankgelegenheden brengt immers bepaalde specifieke risico's van gokverslaving met zich mee wegens de verkoop van, in voorkomend geval, alcoholische dranken en de consumptie ervan ter plaatse. Het beperkte karakter van de inzetten en het feit dat een bezoek aan de inrichting niet hoofdzakelijk is ingegeven door de kansspelen, zijn bovendien ook kenmerkende elementen van dagbladhandels, die wel worden beoogd door de verplichting inzake EPIS-controle, behoudens enkele aanpassingen. Het Hof vernietigt dus de betrokken bepalingen in zoverre zij niet van toepassing zijn op de drankgelegenheden (inrichtingen klasse III). Om de wetgever de kans te bieden die ongrondwettigheid te verhelpen en om de betrokken sector de gelegenheid te geven zich aan te passen aan de EPIS-vereisten, handhaaft het Hof de gevolgen van de vernietigde bepalingen tot uiterlijk 31 december 2027.

2.3. De bijdrage in de kosten van de Kansspelcommissie

Een verzoekende partij voert aan dat de bepaling van de bestreden wet met betrekking tot de bijdrage in de kosten van de Kansspelcommissie die verschuldigd is door de exploitanten van kansspelen, de bevoegdheidverdelende regels schendt.

Het Hof oordeelt dat de federale overheid, die bevoegd is voor de regeling van de kansspelinrichtingen, ook bevoegd is om voor de financiering daarvan een bijdrage op te leggen. De bestreden bijdrage staat in een redelijke verhouding tot de dienst die de overheid aan de kansspeloperatoren levert. Dat een deel van de middelen van het fonds van de Kansspelcommissie worden overgeheveld naar de algemene middelen van de Staat, is niet van dusdanig belang dat de bestreden bijdrage haar vergoedend karakter zou verliezen.

3. Besluit

Het Hof vernietigt de bepalingen met betrekking tot de EPIS-controle (artikelen 14, 1°, en 15 van de wet van 7 mei 2024), in zoverre die bepalingen niet van toepassing zijn op de drankgelegenheden (inrichtingen klasse III). Het Hof handhaaft evenwel de gevolgen van die bepalingen tot uiterlijk 31 december 2027. Het Hof stelt een ongrondwettigheid vast met betrekking tot de onlineloterijspelen van de Nationale Loterij en verplicht de wetgever ertoe

die ongrondwettigheid uiterlijk op 31 december 2026 te verhelpen (punt 2.2). Het Hof verwerpt de beroepen voor het overige.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidsverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel « media » van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21 | [Thomas Leys](#) | 02/500.12.60

Volg het Hof via [LinkedIn](#)